Využití areálu BVV

Příloha – tým č.85

Meziuniverzitní studentská soutěž 2016/2017

Slovenská technická univerzita v Bratislavě

Masarykova univerzita v Brně

Mendelova univerzita v Brně

Tým č. 85:

Beňák Miroslav

Janáčková Zuzana

Jankeová Paulína

Nesvadbová Radka

Šikulová Bára

Štefek Adrián

Obsah

1 Úvod ... 3
2 Letní sezóna ... 4
2.1 Sportovní centrum ... 4
2.1.1. Orientační segmentace ... 10
2.1.2. Analýza rizik ... 10
3 Zimní sezóna ... 14
3.1 Kluziště s dráhou ... 15
3.1.1. Stručný popis ... 15
3.1.2. Situační analýza ... 15
3.1.3. Inspirace ... 15
3.1.4. Konkrétní návrh pro BVV ... 16
3.1.5. Analýza rizik ... 17
3.2 (nejen) Vánoční trhy ... 17
4 Morava ... 20
4.1 Navrhované využití ... 21
Urban centrum ... 21
Historie ČSR v miniaturách ... 21
kavárna ... 22
4.2 Závěr ... 24
5 Závěr ... 26

1 Úvod

Úvod k celému tématu a odůvodnění vzniku všech třech prací je již zmíněno výše, proto bude tato příloha za tým č.85 zaměřena pouze na vybrané konkrétní návrhy k využití areálu, které byly výše zmíněným týmem zpracovány a navrhnuty.1

Naším hlavním konceptem celé práce bylo rozdělení potenciálních aktivit v areálu na letní a zimní, aby mohly být venkovní prostory využívány více méně celoročně a nedocházelo by tak k odlivům návštěvníků.

[1] Celá práce týmu č.85 je pak volně k nahlédnutí na internetových stránkách projektu MUNISS, tj. www.muniss.cz

2 Letní sezóna

Tato část se zabývá návrhem využití venkovního prostoru přes letní sezónu. Pro letní sezónu (duben – září) jsme si vymezili část parkoviště u pavilonu Z, kde jsme se zaměřili na projektování sportovního centra.

2.1 Sportovní centrum

V rámci zvelebení venkovního areálu BVV jsme se část parkoviště nacházející se v bezprostřední blízkosti pavilonu Z a G2 rozhodli předělat na sportovní centrum. Inspiraci jsme čerpali z podobného projektu, který se nachází v Praze. V Areálu volného času Gutovka se nachází několik volnočasových aktivit přes multifunkční hřiště, lezeckou stěnu až po betonový skatepark.

Toto místo se nachází blízko frekventované ulice Hlinky, u zastávky MHD Lipová. Významným kladem je, že tímto místem každodenně projdou tisíce lidí. Jedná se zejména o studenty, kteří docházejí na Masarykovu univerzitu, nacházející se pár set metrů od BVV. Menší nevýhodou je potřeba vybudovaní nového vstupu do areálu ze zastávky Lipová, který bude sloužit pro vstup do sportovního centra. Portfolio návštěvníků bude velice pestré, od dětí předškolního věku, přes studenty až po dospělá individua, mající zájem o podobné aktivity. Nejvíce bychom chtěli zacílit na mladé, sportovně založené lidi, kteří mají čas a energii se aktivně sportům věnovat.

Obrázek 1 Současný stav venkovních prostorů BVV

Sportovní centrum na BVV by se rozkládalo na ploše cca 4500 m^2, kterou bychom využili pro dvě multifunkční a jedno workoutové hřiště, část pro lezecký prostor a skatepark. Součástí by byl i prostor pro relaxování, který by primárně sloužil jako místo oddychu po náročné fyzické aktivitě.

Pro potřeby sportovního centra je nutné zpřístupnění areálu. K tomuto účelu by sloužila otevírací doba, během které by byl areál zpřístupněn návštěvníkům sportovního centra. Areál s otevírací dobou 8-22 hodin by byl po setmění uměle osvětlen reflektory, které by byly nainstalované v každé zóně pro pohodlí návštěvníků.

V rámci sportovního areálu bude k dispozici půjčovna sportovního nářadí, které si budou moci zákaznici půjčit za malý poplatek podle toho, které ze sportovišť se rozhodnou využít. Mimo lezecké části bude vstup do všech prostorů areálu zdarma. Za malý poplatek budou mít zájemci možnost využít sprchy a šatny, které mají návštěvnici lezecké stěny v rámci vstupu zdarma. Toalety budou bez poplatku. Dále by v rámci sportovního komplexu byla:

- možnost občerstvení v místním baru během i po tréninku;
- možnost zapůjčení veškerého sportovního materiálu;
- možnost bezpečné úschovy věcí během aktivity;
- zajištění pocitu jistoty (pravidelnou revizí všech prostorů).

Sportovní centrum bude logisticky rozděleno na pět zón (viz obrázek 2). Pro konkrétnější představu se níže nacházejí vizualizace a obrázky jednotlivých návrhů.

Obrázek 2: Návrh sportovního areálu

A. Lezecká stěna

V Brně se nachází několik horolezeckých stěn, jejich problém však spočívá v nepraktické dostupnosti. Většina je situována relativně daleko od centra a pro lidi, kteří nemají osobní automobil, je docházení do těchto sportovních center složité.

Nejblíž od centra se nachází lezecká stěna HUDY, dostupná do třiceti minut veřejnou dopravou. To je jeden z hlavních důvodů, proč je tato stěna především přes zimní sezónu plně obsazena, a do jiných lezeckých center musí milovníci tohoto sportu docházet na druhý konec města. I to byl jeden z argumentů, proč jsme se rozhodli v rámci sportovního centra vybudovat venkovní lezeckou stěnu. Ačkoli podobná stěna funguje i u obchodního centra Olympia, jedná se o více jak půl hodiny vzdálené místo, přičemž, pokud jedete veřejnou dopravou, musíte vícekrát přestupovat a jet speciálním autobusem. Spousta zkušených lezců tak musí improvizovat, jak se dá.

V letním období je možné vyjet na skály, ale ne každý takovou příležitost má. Protože V Brně je tento druh sportu velice oblíbený, projekt pro výstavbu lezecké stěny by se mohl shledat s velkým úspěchem.

Lezeckou stěnu bychom chtěli umístit na parkoviště u pavilonu Z, vedle budovy G2. Výhodou je, že lezecká stěna by nebránila ve využití prostoru pro současné účely. V období velkých veletrhů by tak mohla na place parkovat auta bez nutnosti odstranění stěny.

Za jádro tohoto projektu je považována samotná možnost lézt a trénovat na lezecké stěně a zároveň i na boulderingové stěně.[2] Pod touto boulderingovou stěnou by se nacházely speciální matrace. I přesto, že se může zdát taková stěna pro lezecký trénink nepotřebná, opak je pravdou. Velká část sportovního lezeckého tréninku se skládá právě z boulderingu. Samotný trénink by pak mohl být doplňován nejrůznějšími aktivitami v rámci tréninkového centra, kde by se mimo jiné nacházelo workoutové hřiště. To by mohl být velký motivační faktor právě pro návštěvu lezecké stěny.

Lezecká stěna o výšce cca 10-16 metrů by byla osazena nejrůznějšími umělými chyty a stupy podle obtížnosti linie. Betonový skelet by dosahoval obvod cca 60-80 metrů a jeho tvar by byl

---

[2] **Bouldering** je druh lezení, provozovaný bez lana na malých skalních blocích nebo malých skalkách několik metrů nad zemí. Jedná se o krátké cesty, které jsou lezeny při podáni maximálního výkonů. Pro svou nenáročnost na vybavení je oblíbený zejména u začínajících lezců. Je to bezpečná forma lezení, kde se maximálně pohybujete ve výšce 3 metrů a případný pád je do matrací nebo jiného měkkého povrchu.

různě zvrásněný. Samozřejmostí by bylo postupné jištění s fixně umístněními expreskami a karabinami.

Boulderingová stěna by se nacházela vedle workoutového hřiště a měla by dosahovat 3-5 metrů. Součástí by bylo velmi kvalitní dopadiště, které by minimalizovalo možnost zranění i při nekontrolovaných pádech.

Vstup na horolezeckou stěnu by byl placený při vstupu do areálu u pokladny. Zaplacením vstupu budou mít horolezci k dispozici šatny se sprchami a toaletami. Lístek bude ve formě pásku na ruku, čímž se usnadní kontrola lidí, kteří by horolezeckou stěnu využívali.

B. Sportovně multifunkční hřiště

Součásti každého dobrého sportovního centra by měla být **multifunkční hřiště**, na kterých bude možné hrát více druhů sportů, jako je fotbal, basketbal, florbal nebo například tenis. Proto navrhujeme v areálu BVV dvě takové hřiště vybudovat. Právě jejich multifunkční využití považujeme za nejsilnější stránku, protože dokáží zaujmout velkou skupinu lidí a přilákat je.

Multifunkční hřiště navrhujeme umístit nad vodní nádrž, jak je znázorněno na obrázku 2 (viz výše). **Standardní rozloha** hřiště je **36 m x 18 m**. Právě tato část bude zabírat největší prostor, který bude odebrán ze současného parkoviště. Plná návštěvnost výstaviště a tím pádem i potřeba využití tohoto prostoru na parkování nastává jen několikrát do roka, proto by dopad na fungování výstaviště neměl být nepřiměřeně vysoký. Taky se, pokud to bude nevyhnutné, mantinely a plot hřiště, branky a koše dají odmontovat a plocha hřiště může být dočasně využita pro parkování. Nastává tu ale vyšší riziko poškození povrchu hřiště.

Kvalita povrchu hřiště je velmi důležitá, protože od ní závisí i kvalita zážitku ze sportu. Existuje vícero možností materiálu, které by se daly využít (umělá tráva, PP desky, Pavitex, tartan, asfalt apod.). Konečné rozhodnutí výběru povrchu by tak mělo byt ponecháno odborníkovi, který by zvážil všechna rizika při využívání plochy na parkování.

Jak už bylo řečeno, multifunkční hřiště jsou určena hlavně pro týmové sporty, jako je fotbal nebo basketbal; dokáží tedy přilákat vetší skupinky lidí. V rámci těchto sportů se ale dá zorganizovat také **městská liga**, kde by se týmy hráčů přihlašovaly, a během celého léta by byly organizovány zápasy mezi těmito týmy. Inspirace může být ve fungování městské streetbalové ligy v Praze. Týmy hrají mezi sebou několik zápasů, na základě kterých jsou umístněny v tabulce. Po základní části se poté hraje play-off, jehož vítěz se stane vítězem celé ligy. Organizace takové ligy by zaručila návštěvnost, využití hřišť a přilákala by do areálu BVV lidi v průběhu celého léta.

C. Workoutové hřiště

V současné době se velké popularitě těší posilování s vlastní váhou – i ve vnějších prostorách (parky apod.). Proto je našim dalším návrhem v sportovním centru **workoutové hřiště**. Součástí takové plochy jsou stroje na cvičení jako hrazda nebo bradla. Velkou výhodou zmíněného druhu hřiště je, že nezabírá mnoho prostoru a dokáže oslovit velkou skupinu lidí. Taktéž může být použito uživateli, kteří přišli do areálu původně kvůli jiné sportovní aktivitě, po které si ale chtějí ještě zacvičit. To může působit jako faktor, který přiláká lidi, kteří původně chtěli použít jiné hřiště ve městě, ale které nemá venkovní posilovnu.

Celková plocha takového hřiště k posilování je přibližně 60 m², takže ze současných parkovacích ploch nezabere velkou část. V rámci workoutového hřiště by se nacházelo 13 různých posilovacích strojů, na kterých si bude moct návštěvník procvičit celé tělo. Podobných workoutových hřišť je v Brně více. Asi nejnavštěvovanější je v Králově poli. V okolí výstaviště se ale podobné hřiště nenachází, což považujeme za velkou výhodu. Všechny workoutové hřiště jsou volně přístupné veřejnosti, a proto je nutné, aby to tak bylo i v areálu BVV.

D. Skatepark

Součástí sportovního centra by byl i skatepark, který by se nacházel v části stávajícího bazénu u pavilonu Z, který je momentálně v dezolátním stavu a není nijak využívaný. Výhoda skateparku spočívá v tom, že se v současnosti skupinky skateboardistů střetávají například i u Janáčkova divadla v centru města. Tam trénují na nevhodném povrchu pro skateboard a tím jej poškozují.

Postavení skateparku by tuto subkulturu přilákalo do areálu sportovního centra a taktéž by se vyřešil problém skateboardingu v centru města. V rámci zpopularizování skateparku, by se zde mohly organizovat různé druhy soutěží a turnajů. To by přilákalo více lidí, dokonce i takových, kteří nebydlí v Brně. Kvůli bezpečnosti by bylo vhodné, aby v rámci skateparku byla definovaná pravidla, jako například povinnost nošení helmy. V rámci zmiňované půjčovny by se tedy mohly nacházet i helmy, skateboardy a koloběžky, které by bylo možné za poplatek zapůjčit.

E. Relaxační zóna

Menší nevýhodou celého prostoru je, že se zde nenachází stinný prostor, což zejména v období letních měsíců může představovat značnou nevýhodu. Tento problém jsme se rozhodli řešit relaxační zónou s barem umístněným ve stinném prostoru s možností malého občerstvení

a nabídkou nápojů. Návštěvnici sportovního centra by si tak mohli odpočinout a načerpat energii na vybudovaných lavičkách ve stínu stromů.

Pro děti, které přijedou do areálu s rodiči budou v Relax zóně umístněné dětské prolézačky, kde se budou moci zabavit během toho, co jejich rodiče budou využívat aktivity sportovního centra nebo zrovna odpočívat v relaxačním prostoru.

Předpokladem této doplňkové činnosti je, že bude generovat nejvíce zisků. Právě v období letních měsíců budou mít lidé potřebu zajít do stinného prostoru a zakoupit si v baru malé občerstvení s nápojem.

2.1.1. Orientační segmentace

Návrhem sportovního centra budeme cílit na tři hlavní skupiny lidí: sportovně aktivní lidé, studenti a rodiny s dětmi. Jedná se o segmenty, které mají v Brně poměrně vysoké zastoupení.

Za hlavní segment považujeme sportovně aktívní populaci, která dokáže v rámci námi navrhovaného sportovního areálu najít různé druhy aktivit, od možnosti hraní kolektivních sportů nebo posilováni, až po skateboarding. Blíže specifickou skupinou návštěvníků mohou být definováni lidé se zájmem o horolezectví.

Kousek od areálu BVV se nacházejí vysokoškolské koleje plné studentů, kteří mají poměrně hodně volného času. Ve sportovním centru se dá dělat hodně aktivit zadarmo, co je pro studenty, kteří nemají vysoké příjmy velmi zajímavé, a může to být důležitým faktorem pro návštěvu areálu.

Posledním segmentem jsou rodiny s dětmi. V rámci Relax zóny se nachází hřiště pro malé děti, kde mají prostor pro hraní, zatímco rodiče je dokáží v pohodlí Relax zóny kontrolovat a hlídat.

2.1.2. Analýza rizik

Z naší analýzy rizik vyplývá, že nejvyšší úrovně dosahuji rizika nákladné realizovatelnosti a složitosti. Sportovní centrum se skládá z více části, jejichž vybudování bude pravděpodobně finančně nákladné a může být složité. Právě tyto dvě rizika mohou výrazně ovlivnit rozhodovávání o investici, a tím pádem ohrozit realizaci tohoto návrhu. Vhodným řešením může být využití investorů, pro které by například vybudování horolezecké stěny mohlo být zajímavé.

Střední úroveň rizika byla přirazená poškození, protože v rámci areálu výstaviště budou často probíhat stavební práce a někdy budou muset být využity i prostory sportovního centra. Právě během těchto prací bude riziko poškození vyšší.

Neúspěch oslovení lidí a nedostatečná propagace mají potom nejnižší prioritu. Nápad návrhu sportovního centra byl inspirován reálným fungujícím sportovním centrem v Praze. Dá se tedy předpokládat, že lidé jeví o tyto areály zájem. V Brně obdobné sportovní centrum s horolezeckou stěnou neexistuje, a proto je pravděpodobnost rizika nižší.

Obrázek 3: Lezecká stěna

Obrázek 3: Boulder

Obrázek 4: Workout hřiště

Obrázek 4: Multifunkční hřiště

Obrázek 5: Skate park

Obrázek 6: Návrh sportovního centra

3 Zimní sezóna

V období zimy (tj. přibližně říjen – únor) bychom se chtěli zaměřit na prostory těsně za hlavním vstupem a prostory kolem pavilonu A. Jsou snadno přístupné ze zastávky tramvaje a trolejbusů a perfektně vyhovují našemu účelu.

Ve zmíněných prostorech bychom chtěli vybudovat sportovně – kulturní zimní centrum s důrazem na jedinečnost řešení a na tradice vázané k vánočnímu období. Co se konkrétních návrhů týče, chtěli bychom využít prostory kolem pavilonu A na vybudování ledové plochy určené k bruslení.

Dále bychom chtěli část vánočních trhů, které jsou dnes v centru města, přesunout, nebo přidat právě do areálu BVV. Dle našeho názoru by se plocha z pravé strany pavilonu A, která dnes slouží jako chodník, popř. cesta pro auta, dala využít přesně pro tento účel. Část vánočních trhů bychom potom umístili i přímo dovnitř pavilonu A, jenž svým rozložením interiérových tvoří velmi zajímavý prostor, který stojí za to využít.

3.1 Kluziště s dráhou

3.1.1. Stručný popis

V České republice, i když nejsme zrovna zemí s trvalou sněhovou pokrývkou, jsou velmi populární a rozšířené zimní sporty. Jedním z nich je i lední bruslení, k jehož účelu vznikají v různých městech v České republice, a nejen tady, ledová kluziště pro širokou veřejnost. Návrh, který jsme vymysleli, zahrnuje právě tuto sportovní aktivitu. Chceme vytvořit kluziště i s dráhou, která se bude vinout kolem levého křídla pavilonu A.

3.1.2. Situační analýza

Co se Brna týče, nachází se zde několik míst a objektů, kde se dá tento zimní sport provozovat. Mezi nejpopulárnější z nich patří bruslení Za Lužánkami, kluziště Vodova (venkovní prostory) nebo například Sport Centrum Lužánky (vnitřní prostory). Většina z nich (hlavně uzavřené haly) však nenabízí celodenní provoz jen pro veřejnost a venkovní plochy v zimním provozu nabízejí otevírací dobu přibližně od 9:00 do 19:00 ve všedních dnech, o víkendech pak bývá otevírací doba až odpoledne.

Dalším místem pro bruslení je pak velmi oblíbená brněnská přehrada. Její výhodou je velmi rozlehlá volná plocha pro bruslení, ale zároveň velkým negativem je to, že přehrada ne vždy celou zimu dosahuje minimální bezpečné tloušťky ledu 12 cm, a proto pak není pro bruslení vhodná. V některých předchozích letech bylo nutné dbát zvýšené opatrnosti při vstupu na ledovou plochu po celou sezonu.

3.1.3. Inspirace

Inspiraci jsme hledali v zahraničí, a to zejména ve městě Vídeň. Na náměstí Rathausplatz se každoročně otevírá veřejnosti obrovské ledové kluziště, které se rozprostírá na ploše o velikosti 8500 m^2. Ledová plocha je složena z několika částí. Je zde vystavěno několik kluzišť, které známe právě i z Brna. Některá z nich jsou pak určena například speciálně dětem apod. Jedinečným konceptem, kterým bychom se chtěli inspirovat pro náš návrh, je pak soustava několika drah, klikatící se napříč náměstím. Celou atmosféru pak doplňuje osvětlení a hudba.

3.1.4. Konkrétní návrh pro BVV

Přímo v areálu bychom chtěli vybudovat ledovou plochu pro účel veřejného bruslení. Jak již bylo zmíněno, kluziště by se nacházelo přímo v prostranství před pavilonem A. Tato plocha před pavilonem přibližně i odpovídá běžnému tvaru kluziště, je dobře dostupná ze zastávky tramvaje č.1 a nachází se bezprostředně za hlavním vstupem do areálu. Z této ledové plochy by pak vedl okruh z ledu vinoucí se kolem levého křídla pavilonu A (z pohledu ze vstupu do areálu) až do jeho zadní části, kde by se dráha stočila a vedla by pak různými zatáčkami zpět ke kluzišti[3].

Toto řešení umožní rozprostření návštěvníků do větší části areálu než jen přímo do kluziště a tvoří jedinečný objekt, který je v České republice raritou a jistě by přilákal mnoho návštěvníků, nejen z jihomoravského kraje.

V dráze vedoucí z kluziště a zpět by pak měl být udán jeden směr jízdy, aby se zajistil hladký provoz dráhy a aby se předešlo možným kolizím bruslařů, v případě, že by směr jízdy udán nebyl.

V okolí pravého křídla by se vytvořil ledový okruh, který by však již nebyl spojen s kluzištěm, z důvodu nutnosti přístupu k pavilonu A. Tento okruh by pak byla jednoduchá oválná dráha, která by se neklikatila, tak jako by tomu bylo u dráhy spojené s kluzištěm.

Tak jak bylo zmíněno dříve, nejvíce inspirace je čerpáno právě z Vídeňského kluziště, proto bychom pro dotvoření celé atmosféry kluziště chtěli zavést i hudební doprovod pro bruslení. Hudební žánry by se zde po celý den střídaly a jejich program by byl uveřejněn na internetových stránkách (viz níže), aby si návštěvníci mohli i popřípadě vybrat dobu návštěvy podle toho, na jakou hudbu mají zrovna náladu.

Celá “atrakce” by pak měla být po otevření zpoplatněna alespoň symbolickou částkou, aby se pokryla část nebo nejlépe plná výše nákladů nezbytných pro provoz kluziště po celou zimní sezonu. Cena se pak v dalších obdobích může zvyšovat v poměru k návštěvnosti, aby bylo kluziště ziskové. Ze začátku, než se sem lidé naučí chodit, by však mohla být zavedena zkušební částka, aby bylo možné určit, jaká výše vstupného je pro návštěvníky ještě přijatelná.

Provozní dobu celého kluziště navrhujeme každý den od ranních hodin (např. od 9:00) do nočních hodin (23:00), kdy by mohli návštěvníci bruslit i za světelného doprovodu, což by

[3] V grafickém návrhu není určen přesný tvar dráhy. V případě realizace by dráha mohla vést zatáčkami kolem celé strany pavilonu A

zároveň s hudbou vytvářelo příjemné prostředí pro trávení zimních večerů. Ve všední dny by pak ledovou plochu mohli navštěvovat i žáci základních škol, kteří by pak mohli sportovní aktivitu spojit i s kulturním vyžitím, a to návštěvou pavilonu Morava (viz níže).

3.1.5. Analýza rizik

Z analýzy rizik se nám jako nejpravděpodobnější a nejzávažnější riziko jeví nedostatek návštěvníků kluziště. Toto může být způsobenou jak nedostatečnou propagací, vysokým vstupným nebo jednoduše upřednostněním konkurenčního zařízení. Nicméně na druhou stranu, je vybudování kluziště poměrně bezpečný, a hlavně stabilní návrh. Při zajištění dostatečného chlazení, všech nutných technických a energetických prvků, je tento objekt velmi dobře udržitelný a stabilní a nehrozí mu, jako například u brněnské přehrady, částečné nebo úplné roztátí ledové plochy způsobené počasím, nepříznivým pro udržení ledové pokrývky.

Dalším rizikem mohou být ze začátku vysoké náklady na provoz, které však mohou být úplně nebo alespoň částečně pokryty ze vstupného, které by bylo na ledovou plochu vybíráno. Než se veřejnost naučí tuto ledovou plochu využívat, je proto potřeba počítat s určitými ztrátami.

3.2 (nejen) Vánoční trhy

Jako doplnění ledového kluziště se dobře jeví využití prostoru na druhé straně pavilonu A, a to v podobě vánočních trhů. Město Brno každoročně zdobí několik vánočních trhů v centru města a ty se těší poměrně velké návštěvnosti. Brno je pro své každoroční vánoční trhy velmi známé, a proto si myslíme, že by další trhy v pavilonu BVV skvěle doplnily ty, které se nachází v centru města.

V areálu se již vánoční trhy pořádaly dříve, nicméně myslíme si, že jejich zpoplatnění mnoho návštěvníků odradí, i když se jedná jen o symbolickou částku. Psychologicky to stále působí jako jakási překážka při vstupu do areálu. Lidé pak mají o to menší důvod zamířit na trhy do areálu BVV, když je mají v centru města úplně zdarma. Základ by tedy byl nezpoplatňovat samotný vstup do areálu a na trhy, ale až při využití služeb a atrakcí, jako je právě lední kluziště.

Trhy v podobě klasických dřevěných stánků by byly umístěny primárně podél pravého křídla pavilonu A v pěší zóně a část by mohla být umístěna přímo do pavilonu A, jehož prostory jsou momentálně nevyužity a je to velká škoda. Interiér pavilonu A přímo vybízí k tomu, aby se v něm podobný návrh realizovat.

Ulice vedoucí od vchodu do areálu podél pavilonu A je dost široká, a tudíž skvěle uzpůsobená k tomu, aby se zde trhy mohly uskutečnit. Na konci koridoru by se pak mohlo nacházet menší pódium, kde by byl po celou dobu konání trhů doprovodný program v podobě různých koncertů, představení a podobně (jak to známe již klasicky z vánočních trhů v centru města). V tomto ohledu by nebylo od věci, aby se program v centru a v areálu BVV střídal – aby každý den program probíhal jinde, za účelem přilákání návštěvníků do areálu. Pokud by byl program v jeden den na více pódiích, mohlo by se stát, že v areálu BVV bude o dost méně lidí než v centru města. Proto by mohl být program utvořen tak, aby se koncerty nekryly a probíhaly například v různých časech (například od 15:00 do 18:00 by byl program v centru a poté od 18:00 do 22:00 by probíhal v areálu BVV).

Společně s trhy by pak ledová plocha a dráha tvořila skvělé místo k trávení zimních dní. Tvořilo by to jakousi kulturně sportovní zónu, kde by si každý našel něco, co ho bude bavit. Skvěle se budou tyto dva návrhy doplňovat i co se návštěvnosti týče – lidé, kteří půjdou primárně na kluziště se pak jistě projdou po trzích a obráceně.

Plocha u pavilonu A se však nemusí využívat jen pro pořádání zimních trhů. Vzhledem k růstu popularity farmářských trhů, kulinářských soutěží, výstav a festivalů, by se koridor mohl využívat celoročně, právě za účelem pořádání podobných akcí.

Obrázek 7: Návrh kluziště a rozmístění trhů

Obrázek 8: Kluziště a dráha ve Vídni

Obrázek 9: Kluziště a dráha ve Vídni II

4 Morava

Pavilon země Moravy byl vybudován v letech 1927–1928 architektem Vratislavem Chroustem. Tento pavilon je umístěn v přední části areálu a architektonicky koresponduje se sousedním Pavilonem města Brna.

Obě budovy mají kvádrový tvar, železobetonovou konstrukci a červený keramický obklad. Průčelí pavilonu Morava je ale dekorativnější a tvoří jej velké kruhové okno. Zajímavým architektonickým prvkem je únikové schodiště v zadní části budovy, které je uzavřeno v proskleném válci. Výstavní část se pak dělí na foyer o ploše 72 m^2 a halu o ploše 217 m^2.

Obrázek 10: Pavilon Morava - současnost

4.1 Navrhované využití

V současné době tato výstavní hala nemá žádné využití, proto bylo záměrem této části práce vymyslet vhodnou náplň pavilonu tak, aby jej bylo možné funkčně oživit a tím oživit i danou část prostoru areálu veletrhů. Pavilon by měl pravidelně přitahovat širokou veřejnost a zároveň sloužit k reprezentativním účelům města Brna, potažmo i Jihomoravského kraje. Proto jsme se rozhodli tuto budovu rozdělit na tři následující okruhy.

URBAN CENTRUM

V přízemí pavilonu Morava se bude nacházet prostor pro Informační kancelář rozvojových projektů města Brna. Návštěvníci se zde mohou seznámit s připravovanými nebo již realizovanými návrhy. Součástí Urban centra bude také 3D model města Brna, prezentace projektů nebo kulaté stoly.

Návštěvníkům bude k dispozici vždy kvalifikovaný personál, který bude ochotně zodpovídat jejich otázky, ukazovat jim různé propagační materiály a prodávat drobné upomínkové předměty.

Cílem Urban centra je přilákat zejména obyvatele města Brna a zvýšit tak jejich zájem o místní rozvoj.

HISTORIE ČSR V MINIATURÁCH

Hlavní atrakcí tohoto pavilonu ale bude stálá expozice, navazující na oslavy k 100. výročí od založení ČSR. Tato historická výstava bude zachycovat ústřední milníky československé historie formou miniatur a železniční dráhy.

Celá expozice bude interaktivní a bude založená na vzájemné spolupráci s návštěvníkem. Ten si pro příklad projde výstavu od roku 1918 – konce 1. světové války a samotného založení ČSR až po rok 1993 – rozpad Československa, respektive vznik České republiky. Znázornění těchto dvou milníků české i slovenské historie pro lepší představu popíšeme.

Návštěvník přijde k miniatuře Národního výboru v Ženevě, kde budou postavičky Karla Kramáře, Edvarda Beneše a dalších budoucích členů Masarykovy vlády, jednat o osamostatnění. Při stisknutí tlačítka začnou tyto postavičky mluvit, pohybovat se a stručně, ale výstižně popisovat rozpad Rakouska – Uherska a vznik samostatné ČSR.

Následoval by příjezd Tomáše Garriqua Masaryka na pražské nádraží a zpěv lidové písně „Ach synku, synku.“.

Takto by prohlídka pokračovala dále přes Mnichovskou dohodu, 2. světovou válku, únorový převrat a politické procesy s Miladou Horákovou, přes další důležité body až k Sametové revoluci a roku 1993, kde by byla miniatura vily Tugendhat, u ní sedící p. Mečiar s p. Klausem a po stisknutí tlačítka by zde byl přetlumočen jejich rozhovor.

V posledních letech Brno zaznamenává rostoucí trend turistů, mimo jiné i ze zahraničí. Proto budou modely namluveny i v anglickém a německém jazyce.

Inspiraci k tomuto využití čerpáme především z hamburského Miniatur Wunderland, kde je zminimalizovaný celý svět, propojen vláčky a je vysoce interaktivní. Toto muzeum se těší nebývalému úspěchu široké veřejnosti a turistů. Navštěvuje je mnoho lidí napříč všemi generacemi. Fotky z tohoto muzea přikládáme níže.

Další inspirací bylo Modelové Království ve Žďáru nad Sázavou - toto muzeum také neklade důraz na akci a pohyb, ale snaží se začlenit diváka do provozu výstavy.

KAVÁRNA

Jak Urban centrum, tak muzeum miniatur bude spojovat kavárna v přízemí, s venkovní terasou, která, stejně jako celá budova, projde rekonstrukcí. Interiér a vybavení této kavárny bude v retro stylu první republiky, aby korespondovali s dobou, ve které byl pavilon vybudován i využitím, kterým by disponoval. Nemáme ale na mysli přehnaný kýč a nechceme tlačit na pilu.

Proto přikládáme fotku, jak by tato kavárna mohla vypadat. Tato kavárna bude otevřená celoročně a bude k dispozici všem návštěvníkům výstaviště.

V případě realizace letního kina se zde budou moci diváci občerstvit stejně dobře jako bruslaři využívající zimní kluziště nebo samotní návštěvníci veletrhů a vystavovatelé. Kavárna je pro obě tyto skupiny výhodná svou lokalitou u hlavního vstupu do areálu BVV.

Využitím Muzea miniatur jsme se rozhodli cílit primárně na tři skupiny. Mezi nimi budou rodiny s dětmi, pro které se to sice může jevit nezajímavě, avšak opak je pravdou. Děti budou nadšení interaktivními postavičkami a vláčky. Budou rády součástí celé prohlídky. V zahraničí je právě tento segment v muzeích podobných typů nejvíce vidět.

Muzeum miniatur může být vhodným využitím pro exkurze středních a základních škol. I samotní žáci, případně teenageři uvítají záživnější výklad české historie a na chvíli se distancuje se od stereotypu. Tento segment neuvažuje pouze studenty brněnských škol, ale počítá právě se školními výlety institutů z celé Moravy.

Posledním segmentem jsou turisté. Těch každoročně do Brna jezdí větší množství. Jedná se o turisty z České republiky, ale i ze zahraničí. Pro ty se jeví výhodně pozice Pavilonu Morava, protože je v těsné blízkosti hotelu Holiday Inn.

Za pomyslný segment můžeme považovat i návštěvníky veletrhů. Ti se pro naše muzeum ale nejeví až tak podstatně, protože BVV navštěvují především z výstavnických důvodů.

Z analýzy rizik, kterou jsme pro náš návrh vypracovali jasně vyplývá, že největším rizikem je pro nás ztrátovost neboli pomalá návratnost investic a nezájem návštěvníků. Tento nezájem může být mimo jiné způsoben nedostatečnou propagací, které se nadále věnuje v kapitole č.5.

Dalšími riziky, která by mohla být problémem je nákladná realizovatelnost celého projektu. Nejedná se zde pouze o výstavbu kavárny a rekonstrukci celé budovy. Jedná se zde především o implementaci modelu. Nejvhodněji se zde jeví možnost sehnat zájemce, investora ze strany podnikatelů nebo navázat spolupráci se studenty výtvarných a uměleckých škol pro tvorbu historického modelu.

4.2 Závěr

Pavilon Morava je mnoho let bez stálého využití. Nám se především díky své lokaci v rámci celého areálu BVV zdá, že potenciál této budovy je zcela nevyžit. Po rozboru SWOT analýzy proto navrhujeme tři spolu související řešení. Urban centrum, které do celého konceptu budovy zapadá, bude sloužit k reprezentativním účelům Brna.

Muzeum miniatur, které zde bude v rámci 100. výročí ČSR mapovat milníky československé historie za pomocí interaktivních modelů, mluvících třemi světovými jazyky. Oba dva tyto návrhy bude spojovat kavárna v retro styl, která bude využitelná nejeden pro návštěvníky pavilonu Morava, ale i pro vystavovatele, nebo zájemce o letní kino.

Tento návrh se stýká s několika riziky, kterých se ale můžeme vyvarovat nebo je alespoň zmírnit, jelikož o nich víme. Nejrizikověji se zde jeví nezájem občanů Brna a z toho vyplývající nízká návratnost investic. Město Brno proto bude muset klást veliký důraz na propagaci nejen pavilonu Morava, ale celého areálu BVV.

Obrázek 11: Muzeum miniatur Wunderland Hamburg

Obrázek 12: Přibližná představa retro kavárny

5 Závěr

I když jako studenti ještě stále pořádně nevíme, jak to v reálném světe doopravdy funguje, věříme, že některé z návrhů, zmíněných v této příloze (potažmo v pracích ostatních týmů), budou v co nejbližší době alespoň z nějaké části realizovány a že dopomohou k znovuobjevení areálu výstaviště, návštěvníky nejen z Brna, ale i širokého okolí.